

звертати увагу студентів на максимально правильну фонетичну реалізацію сегментних одиниць в цій позиції.

Рема відзначається уповільненням темпу мовлення, інколи перепадами мелодичного контуру (що особливо помітно на матеріалі німецької мови, де існує істотна різниця між наголошеними і ненаголошеними складами). Перед ремою, а часто і після неї можуть виникати паузи, метою яких є надання можливості слухачу усвідомити та оцінити отриману інформацію і, по можливості, відреагувати на неї. Зміни тембру мовлення (наприклад, надання звукам більш світлого чи темного відтінків) характерні для емоційного повідомлення і також сприяють ефективному усвідомленню інформації.

Таким чином, володіння навичками інтонаційної будови мови сприяє підвищенню ефективності комунікації, зокрема, вчить того, хто говорить, зосереджувати увагу на інформаційно насичених та економити артикуляційні зусилля на зайвих фрагментах висловлення, що дозволяє під час промови орієнтуватися на слухача і, таким чином, забезпечує зворотній зв'язок.

Гордеева Т. Ф., канд. екон. наук, доцент,
кафедра міжнародної торгівлі

ЗАПРОВАДЖЕННЯ У НАВЧАЛЬНИЙ ПРОЦЕС НАУКОВО-ДОСЛІДНОЇ КОМПОНЕНТИ

Науково-дослідна робота — важлива складова професійної підготовки висококваліфікованих спеціалістів. У процесі такої роботи студент набуває навиків теоретичного осмислення своєї професійної діяльності, самостійності суджень, вміння концентруватися, постійно збагачувати власний запас знань, мати багатосторонній погляд на виникаючі проблеми. Крім того, науково-дослідна діяльність сприяє розвитку творчих здібностей студентів, які в майбутньому допомагатимуть йому відшукувати креативні рішення у професійній діяльності. Необхідною складовою науково-дослідної роботи у вищому навчальному закладі є творча співпраця викладача і студента.

Апогеєм всього навчального процесу у ВНЗ є підготовка магістерської роботи, яка по суті має продемонструвати творчі можливості студента і містити у собі елементи наукової новизни. Проте часто, дійшовши до цього етапу, студенти абсолютно не розуміють, що потрібно робити, що від них вимагають наукові керівники. Тому науково-дослідну роботу необхідно органічно включати у навчальний процес на всіх курсах бакалавратури.

Науково-дослідна робота студентів не можлива без: по-перше, опанування ними основних засад дослідницької праці та набуття певних навичок у цій сфері; по-друге, власне наукових досліджень під керівництвом викладачів.

Для реалізації першого положення доцільним є запровадження для студентів спеціальних лекцій з основ науково-дослідної роботи та підкріплення їх відповідними рекомендаціями викладачів. Необхідно, щоб студенти володіли певними знаннями щодо специфіки цієї роботи, а саме: принципів наукового мислення, структури наукового дослідження, складання бібліографії, оформлення наукових робіт тощо.

Форми і методи залучення студентів до наукової творчості можна поділити на дві групи: 1) науково-дослідна робота, що є складовою навчального процесу; 2) науково-дослідна робота поза межами навчальної програми.

Науково-дослідна робота в навчальному процесі передбачає:

- проведення проблемних семінарів (практичних занять) у вигляді круглих столів, присвячених обговоренню, дискусії з приводу проблем, що існують в предметній області, що запропонована викладачем;

- обговорення наукових статей;

- підготовка курсових робіт, рефератів, аналітичних записок з елементами наукової новизни, які включають пошук релевантної інформації, ситуаційний аналіз, виявлення проблем, формулювання об'єкту, предмету, цілей і завдань дослідження, інтерпретація результатів дослідження, пропозиція альтернативних рішень з обґрунтуванням.

Сучасною світовою тенденцією у розвитку науково-дослідної роботи в економічній сфері наразі є використання математичних методів та інформаційно-комп'ютерних технологій, які розширюють аналітичні можливості та створюють умови для пошуку ефективних рішень. У цьому контексті завданням викладача є сприяння запровадженню у дослідницьку роботу студентів сучасних наукових підходів.

З метою відбору та створення умов для розвитку талановитих, творчих особистостей серед студентів необхідна додаткова робота з ними поза навчальним процесом. Щорічне проведення наукових студентських конференцій — один із напрямків цієї роботи. Проте більш ефективною, на думку автора, є організація регулярної роботи наукових гуртків з цікавою актуальною тематикою, що допоможе, з одного боку, реалізовувати творчі задуми студентів, а, з іншого, виявляти найбільш здібних до наукової роботи, які в подальшому зможуть продовжити навчання в аспірантурі.

Грищенко А. А., доцент
кафедри міжнародної економіки

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ОСВІТІ

Сучасна ситуація професійного розвитку викладача потребує від нього високої наукової компетенції, великої майстерності та постійного удосконалення своїх знань в умовах інноваційної діяльності. Нові вимоги, що висовуються часом та підтримуються державою до підготовки спеціалістів у різних галузях, зумовлюють пошук таких технологій навчання, які б відповідали світовому стандарту освіти.

Участь закладів освіти в інноваційному процесі характеризується системним проведенням психолого-педагогічних та соціологічних досліджень змісту навчально-виховного процесу; технологій навчання й управління, наслідками яких є суттєва зміна результативності освітнього процесу. Така діяльність закладів освіти є інноваційною.

Освітні інновації — це нововведення в освітньому процесі (мета, зміст, принципи, структура, форми, методи, засоби, технології навчання, виховання, управління), ядром якого є нова освітня ідея, шляхом реалізації — експериментальна діяльність, носієм — творча особистість.

Як відзначав В. А. Козаков у монографії «Психолого-педагогічна підготовка фахівців у непедагогічних університетах», існує проблема ефективної реалізації інноваційних навчальних технологій у рус-